УДК 004.01:35.077.1

Грінберг Лариса Феліксівна,
кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри інформаційних технологій
Київського національного університету культури і мистецтв
loura_greenberg@ukr.net

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РЕІНЖИНІРИНГУ ДОКУМЕНТООБІГУ В УСТАНОВАХ УКРАЇНИ

Мета роботи *полягає у визначенні основних тенденцій реінжинірингу документообігу в установах України за допомогою локальних і «хмарних» інформаційних технологій.* ***Методологія дослідження*** *базується на принципі об'єктивності, інформаційному та комплексному підходах і методах порівняльного аналізу та узагальнення.* ***Наукова новизна.*** *Узагальнено наявні у науковому обігу джерела щодо доцільності застосування локальних і «хмарних» технологій для реінжинірингу документообігу установи.* ***Висновки.*** *Сучасні перспективні напрями удосконалення документообігу лежать у сфері інформаційного менеджменту. Ці досягнення пов'язані зі створенням якісно новими інформаційно-комунікаційнми технологіями і дають змогу перейти до принципово нових і значно ефективніших методів інформаційної підтримки реінжинірингу документообігу.*

Ключові слова: *документообіг, реінжиніринг документообігу, інформація, локальна інформаційна технологія, «хмарна» інформаційна технологія.*

Гринберг Лариса Феликсовна,
кандидат исторических наук,
доцент кафедры информационных технологий
Киевского национального университета
культуры и искусств

ОСНОВНЫЕ ТЕНДЕНЦИИ РЕИНЖИНИРИНГА ДОКУМЕНТООБОРОТА В УЧРЕЖДЕНИЯХ УКРАИНЫ

Цель работы *заключается в определении основных тенденций реинжиниринга документооборота в учреждениях Украины с помощью локальных и «облачных» информационных технологий.* ***Методология исследования*** *базируется на принципе объективности, информационном и комплексном подходах и методах сравнительного анализа и обобщения.* ***Научная новизна.*** *Обобщены имеющиеся в научном обороте источники о целесообразности применения локальных и «облачных» технологий для реинжиниринга документооборота учреждения.* ***Выводы.*** *Современные перспективные направления совершенствования документооборота лежат в сфере информационного менеджмента. Эти достижения связаны с созданием качественно новых информационно-комуникационных технологий и позволяют перейти к принципиально новым и значительно более эффективным методам информационной поддержки реинжиниринга документооборота.*

Ключевые слова: *документооборот, реинжиниринг документооборота, информация, локальная информационная технология, «облачная» информационная технология.*

Greenberg Larysa,
PhD in History,
Associate Professor of Information Technologies,
Kiev National University of Culture and Arts

MAIN TRENDS OF RE-ENGINEERING OF WORKFLOW IN UKRAINE'S INSTITUTIONS

The purpose of the article *is to identify the main trends in the re-engineering of Workflow in Ukrainian institutions with the help of local and «cloud» information technologies.* ***The methodology*** *of the research*

© *Грінберг Л.Ф.*

is based on the principle of objectivity, information and complex approaches and methods of comparative analysis and generalization. ***Scientific novelty.*** *Generally available sources of scientific circulation as to the feasibility of using local and «cloud» technologies for re-engineering the document circulation of the institution.* ***Conclusions.*** *Modern perspective directions of improvement of document circulation lie in the field of information management. These achievements are associated with the creation of qualitatively new information and communication technologies and enable the transition to fundamentally new and much more effective methods of information support for the re-engineering of Workflow.*

Key words: *workflow, re-engineering of the workflow, information, local information technology, «cloud» information technology.*

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що концепція інформатизації суспільства стає дедалі важливішою, а прикладні питання інформаційних технологій є актуальними для розвитку України як сучасної європейської держави. Головним пріоритетом державної політики поступово стає структурна перебудова всіх галузей національної економіки, розвиток інноваційної моделі економічного зростання.

Попри значне поширення в сучасному світі електронних документів, традиційний паперовий носій інформації залишається найбільш широко вживаним в управлінській практиці. Бібліотечні, архівні фонди та документні фонди установ становлять національну культурну спадщину України, є цінним історичним джерелом та інформаційним ресурсом країни і, крім наукової, історико-культурної та інформаційної мають величезну матеріальну цінність. Цей фонд має властивості не лише інформаційного ресурсу, але й інформаційного потенціалу, що передбачає наявність таких складових: змістової, організаційної, матеріально-технологічної та кадрово-персоніфікованої.

Мета роботи полягає у визначенні основних тенденцій реінжинірингу документообігу в установах України за допомогою локальних і «хмарних» інформаційних технологій.

Виклад основного матеріалу. Національна програма інформатизації визначає поняття «інформатизація» як «сукупність взаємозалежних організаційних, правових, політичних, соціально-економічних, науково-технічних, виробничих процесів, які спрямовані на створення умов для задоволення потреби в інформації громадян і суспільства на підставі розвитку й використання інформаційних систем, мереж, ресурсів і інформаційних технологій» [10] є важливим засобом організації і регулювання приватної і суспільної життєдіяльності, однією із форм закріплення і розповсюдження знань, інструментом і основою управління. Тому рух до інформаційного суспільства ще більше підсилює роль інформації у задоволенні людських інформаційних потреб. У таких умовах отримання нової інформації, збереження і пошук вже створеної, адекватне розуміння і вкрай необхідне використання інформації стає вже трудомісткою справою, яка вимагає часу, сил і засобів, створення спеціальних структур чи систем, застосування найновішої техніки і технології [7, 4].

Інформаційне суспільство − нова історична фаза розвитку цивілізації, в якій головними продуктами виробництва є інформація і знання. Рисами, що відрізняють інформаційне суспільство, є: збільшення ролі інформації і знань у житті суспільства; долі інформаційних комунікацій, продуктів та послуг у валовому внутрішньому продукті; створення глобального інформаційного простору, який забезпечує: ефективну інформаційну взаємодію людей; їх доступ до світових інформаційних ресурсів; задоволення потреб щодо інформаційних продуктів і послуг. Інформаційне суспільство формується як результат інформаційно-комп'ютерної революції й базується на інформаційних технологіях, «інтелектуальних» комп'ютерах, автоматизації та роботизації всіх сфер і галузей економіки та управління, єдиній найновішій інтегрованій системі зв'язку [8, 4].

Згідно із Законом України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» державна політика інформатизації розглядається як складова частина соціально-економічної політики держави в цілому і спрямована на раціональне використання промислового і науково-технічного потенціалу, матеріально-технічних і фінансових ресурсів для створення сучасної

інформаційної інфраструктури в інтересах вирішення комплексу поточних і перспективних задач розвитку України як незалежної демократичної держави з ринковою економікою [9].

Інформатизація суспільства є однією із закономірностей сучасного соціального прогресу. Національною програмою інформатизації було передбачено комплекс заходів, спрямованих на забезпечення повного використання своєчасного знання в усіх видах людської діяльності. Для досягнення головної мети щодо ефективної інтеграції України в глобальне інформаційне співтовариство необхідно було сформувати єдиний інформаційний простір, який, за тлумаченням О.В.Чалої, є основою соціально-економічного, політичного і культурного розвитку нашої країни. Інформаційний простір повинен забезпечити побудову інформаційного суспільства в країні і входження її у світовий інформаційний простір [15, 249].

З огляду на збільшення обсягів документної інформації, складність методів їх обробки найважливішою проблемою інформатики є, насамперед, її застосування в архівних документах. Доцільними у цьому контексті є також перспективні напрями, пов’язані із проблемою класифікації документної інформації. Першим з них є, на наш погляд, питання організації сучасних документних систем у нашій країні, об’єктами вивчення яких є системи класифікації з різних видів документації – книг, патентів, службових і архівних документів, письмових історичних джерел.

На думку О. Литовченко [6], нині успішна реалізація цілей і завдань розвитку будь-якого підприємства, установи чи організації значною мірою залежить від ефективного використання його інформаційних ресурсів, які є основою інформаційного забезпечення діяльності підприємства і визначають його стратегічний успіх. Тому інформаційне забезпечення установи є ключовим чинником провадження діяльності, який значно спрощує виконання багатьох функцій та забезпечує високий рівень конкурентоспроможності.

Впровадження нового покоління систем електронного документообігу (далі – СЕД) забезпечує конкурентну перевагу, що пояснюється комплексністю програмного забезпечення: програмний продукт автоматизує як роботу з усіма системами документації установи, так і з бізнес-процесами.

Інтенсифікація прогресу технологій документообігу, як за якістю виконуваних функцій, так і за їх кількісним різноманіттям, висуває вимоги щодо адекватного вибору програмного забезпечення, що допомагає ефективно вирішити проблеми конкретного підприємства. Моніторинг тенденцій розвитку ринку інформаційних технологій, а також розуміння ризиків та переваг, що дає впровадження новітніх СЕД, допомагає ефективно здійснювати управлінську діяльність: скоротити трудовитрати, підвищити виконавську дисципліну, покращити якість виробництва тощо.

Компонентами інформаційної системи підприємства (виробництва) є банк даних і відповідні бази даних, використовувана мова, а також комплекс моделей і програм, що забезпечують роботу з даними. Банк і бази даних являють собою сховище інформації та основний компонент інформаційної системи в багаторівневій інтегрованій автоматизованій системі управління підприємством.

Ефективна організація функціонування банку даних передбачає здійснення доступу абонентів до інформації, автоматичну підтримку каталогу даних, що зберігаються, та параметрів їхньої поточної організації, аналіз процесу функціонування банку даних, а також організацію інформаційної бази згідно зі змінами параметрів потоку вимог до видачі інформації.

Традиційні методи управління паперовими документами, що розроблялися протягом багатьох років і регламентовані нормативними актами, не дозволяють в належній мірі забезпечити проходження, узгодження, збереження і конфіденційність електронних інформаційних потоків організації. Зокрема, тому, що при переході до комп'ютерної технології обробки інформації організації стикаються з проблемами, які не були і не могли бути враховані існуючими інструкціями і положеннями. Використання комп’ютерних технологій істотно збільшує швидкість розробки документації, що багато в чому пов'язане з можливістю колективної роботи над документами. З іншого боку, зростає ризик несанкціонованого або одночасного доступу, отже, псування, втрати, неузгодженості або несанкціонованого

знищення інформації. Ця небезпека особливо серйозна за наявності локальної мережі, що дає можливість розподіленого зберігання і доступу до документів. Другим наслідком підвищення продуктивності є збільшений потік файлів з інформацією, яку необхідно враховувати, індексувати, заносити в каталоги. Здолати ці труднощі є можливість, якщо використовувати програмні засоби управління електронним документообігом [3, 180]

Сьогодні є можливість створення корпоративних мереж, які є об'єднанням локальних мереж у межах однієї організації (наприклад, філій, територіально віддалених одна від одної) для розв'язування спільних завдань. Адже дійсно, будь-яка організація – це сукупність взаємодіючих елементів (підрозділів), які пов'язані між собою як функціонально (виконують окремі види робіт у рамках єдиного процесу), так й інформаційно (обмінюються документами, усними розпорядженнями тощо). Крім того, ці елементи взаємодіють із зовнішніми системами, причому їх взаємодія також може бути як інформаційною, так і функціональною. Такі види взаємодії характерні практично для будь-якої організації, яким би видом діяльності вона не займалася. Тому створення єдиного інформаційного простору на основі корпоративної інформаційної системи є необхідною умовою для підвищення ефективності діяльності організації і реалізації процесів управління.

Для корпоративних мереж характерним є поєднання централізованої обробки інформації з використанням віддаленого з'єднання комп'ютерів. Інформація може змінюватися працівниками, які мають доступ до неї. Для зв'язку комп'ютерів у корпоративних мережах розроблена технологія Intranet. Цей спосіб організації комунікації використовує досвід роботи в розподіленому середовищі і є побудованим на технології «клієнт-сервер» з централізованою обробкою інформації, використовуючи протоколи і технологію Internet [13, 7].

Інтранет − внутрішня корпоративна мережа установи, яка працює за стандартами інтернет. Канали передачі даних мають забезпечувати створення загального інформаційного простору в установі. Зазначене дає можливість реалізовані зв'язки між користувачами з будь-якого місця корпоративної мережі або з віддаленими користувачами в системі діловодства і документообігу за допомогою інтернету.

Технологія Intranet − це створення локальної інформаційної системи клієнт-серверної архітектури з урахуванням таких обмежень: протоколи обміну HTTP і FTP, основна форма подання інформації – HTML [16].

Використання Internet/Intranet-технологій відкриває можливість − управління якістю обслуговування, яка включає, власне, контроль якості продукції, різні схеми гарантійного і постгарантійного обслуговування протягом всього життєвого циклу, внесення змін в конструкцію на основі побажань споживача тощо (концепція CRM − Customer Relationship Management). Інша цікава можливість − повнофункціональне віртуальне представництво компанії в Internet, що надає можливість отримувати користувачу повний спектр технічної та інформаційної підтримки (виконання замовлення, поетапний контроль цього процесу, зміна строків і т.д.) і виконує функцію оберненого зв'язку (оперативна «гаряча» лінія, участь в дискусіях, внесення пропозицій користувачами).

Ефективність Intranet зумовлена такими перевагами: використання відкритих стандартів, що забезпечує незалежність від виробників програмно-апаратного забезпечення; зниження витрат на впровадження та експлуатацію; універсальний доступ до інформації, який забезпечується стандартними браузерами (Netscape Navigator, Internet Explorer, Oracle PowerBrowzer); спрощений доступ до інформації; розподілений доступ до інформації та централізоване управління інформацією; забезпечення взаємодії користувачів і групової їх роботи; навігація у мережі Intranet; доступ до програм; забезпечення інформаційної безпеки; можливість управління мережевими ресурсами, для чого можуть використовуватися сервіси управління, що базуються на протоколі SNMP (Simple Network Management Protocol) [4, 5].

Структурно локальну мережу можна уявити у вигляді множини робочих станцій і серверів, об'єднаних високошвидкісними каналами передачі даних. Власне, наявність високошвидкісних каналів передачі даних є основною відмінністю локальних мереж. Слід зазначити, що висока швидкість передачі інформації в локальній мережі досягається ще

й за рахунок максимального спрощення процедури вибору маршруту, комутації і виключення проміжного збереження інформації у вузлах мережі. [1]

Характер взаємодії комп'ютерів у локальній мережі прийнято зв'язувати з їхнім функціональним призначенням. Як і у випадку прямого з'єднання, у рамках локальних мереж використовується поняття клієнт і сервер. Технологія клієнт-сервер − це особливий спосіб взаємодії комп'ютерів у локальній мережі, коли один із комп'ютерів (сервер) надає свої ресурси іншому комп'ютеру (клієнту) [11].

Технологія «хмарних обчислень» – це новація інформаційної галузі, яка може стати у нагоді для створення інформаційної інфраструктури. Хмарні технології забезпечують користувачам Інтернету доступ до комп'ютерних ресурсів сервера і використання його програмного забезпечення в онлайн режимі. В умовах стрімкого розвитку сучасних інформаційних технологій та мережі Інтернет організації відходять від використання власного обладнання і програмного забезпечення в бік сервісорієнтованих технологій [12, с. 191].

З 2008 р. лідери-розробники комп'ютерних технологій активно досліджують можливості використання − хмарних систем у різних галузях людської діяльності. За визначенням розробників хмарних обчислень (англ.– cloud computing) – це модель забезпечення повсюдного і зручного мережевого доступу на вимогу до загального пулу (набору) конфігурованих обчислювальних ресурсів (наприклад, мереж передачі даних, серверів, пристроїв зберігання даних, прикладних програм і сервісів як разом, так і окремо), які можуть бути оперативно надані і звільнені з мінімальними експлуатаційними витратами та/або зверненнями до провайдера [17].

Проте, національний інститут стандартів та технологій (NIST) США наразі уточнює своє визначення поняття − хмари. [2] Хмарні технології «(Cloud Computing)» − це парадигма, що передбачає віддалену обробку та зберігання даних. «Хмара» відкриває новий підхід до обчислень, при якому ані обладнання, ані програмне забезпечення не належать підприємству. Замість цього провайдер надає замовнику вже готовий сервіс. [14]

Загальною перевагою для всіх користувачів хмарних технологій є те, що отримати доступ до «хмари» можна не лише з ПК чи ноутбука, але також з нетбука, смартфона, планшета, тому що головною вимогою для доступу є наявність Інтернету, а для роботи програмного забезпечення «хмари» використовуються потужності віддаленого серверу; споживачі використовують програми без їх установки. Слід зазначити, що доступ до хмари можуть мати одночасно тисячі людей, що мають права доступу.

Окрім очевидних переваг на користь використання хмарних технологій, доцільно відмітити і деякі недоліки. Основним недоліком є їх невелике поширення, проте дані технології лише починають поширюватись в Україні. [5; 12, 195].

Разом з тим, існують певні проблеми з боку безпеки, коли хмарні провайдери можуть роками зберігати важливу інформацію на своїх серверах, а кіберзлочинці − перехоплювати інформацію.

Отже, розгляд питання «хмарних» технологій дало змогу констатувати, що використання їх в організації сучасного документообігу будь-якого підприємства, установи чи організації – це один із напрямів його оптимізації. Технологія «хмарних обчислень» – це новація інформаційної галузі, яка може стати у нагоді для створення різноманітних інформаційних інфраструктур.

Список використаних джерел

1. Жуков І. А. Комп'ютерні мережі та технології: навч. посіб. / І.А. Жуков, В.О. Гуменюк, І.Є Альтман. К.: НАУ, 2004. 276 с.

2. Журавльов А. В. Оптимізація та розвиток інфраструктури підготовки, консультування та підвищення кваліфікації державних службовців за рахунок використання сучасних підходів − хмарних технологій. URL: http://www.academy.gov.ua/ej/ej11/txts/10zavpht.pdf. (дата звернення: квітень 2018).

3. Кобзев І. В. Інтернет технології ведення електронного документообігу в органах внутрішніх справ. *Збірник наукових праць Харківського університету Повітряних Сил*. 2011. Вип. 1 (27). С. 180–183.

4. Комунікаційні можливості Інтранет та Екстранет URL: https://docs.google.com/presentation/d/1SHkd3mHB300RZ0IuAZs_1p2ucMER37iLpASHwCaun6g/preview#slide=id.p. (дата звернення: квітень 2018).

5. Корольова Ю.І. Переваги та недоліки використання хмарних технологій підприємствами України URL: http://www.bsfa.edu.ua/files/konf2013/62.pdf. (дата звернення: квітень 2018.

6. Литовченко О.О. Правове регулювання електронного документообігу в Україні. Кременчук, 2012. 32 с.

7. Пожуєв В.І. Інформатизація як ресурс розвитку сучасного українського суспільства. Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії: Зб. наук. праць. Запоріжжя, 2009. Вип. 38. С. 4−12.

8.Пожуєв В. І. Розвиток концептуальних засад інформатизації сучасного українського суспільства. Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії: [зб. наук.пр.]. Запоріжжя : ЗДІА. 2010. Вип. 41. С.4−17.

9. Про Концепцію Національної програми інформатизації: закон України від 04.02.1998 р. № 75/98-ВР: URL: www.rada.gov.ua. (дата звернення: квітень 2018).

10. Про Національну програму інформатизації : закон України від 04. 02.1998 року № 74/98-ВР. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/74/98-%D0%B2%D1%80 (дата звернення: квітень 2018).

11. Рябенький В. М. Цифрова схемотехніка: навч. посібник. Львів: «Новий світ 2000», 2009. 736 с.

12. Сабліна М. А. Можливості використання хмарних технологій в освітній та соціальній сферах. Освітологічний дискурс. 2014. № 3(7). С.191−200.

13. Тукало С.М. Особливості автоматизації електронного документообігу в наукових установах. Інформаційні технології і засоби навчання. 2012. №2 (28). 15 с.

14. Хмарні технології. URL: http://j.parus.ua/ua/358. (дата звернення: квітень 2018).

15. Чала О. В. Інформаційний простір підприємства як об'єкт управління. Вісник економіки транспорту і промисловості: зб. наук. праць. Харків: УкрДАЗТ. 2010. Вип. 32. С. 249−251.

16. Что такое Internet. URL: http://www.intraoffice.ru/. (дата звернення: квітень 2018).

17. Mell, Peter and Grance, Timothy The NIST Definition of Cloud Computing. Recommendations of the National Institute of Standards and Technology. NIST (20 October 2011). URL: Режим доступу: ttp://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/Legacy/SP/nistspecialpublication800145.pdf. (дата звернення: квітень 2018).

References

1. Zhukov I. A. (2004). Kompiuterni merezhi ta tekhnolohii: navch. posib. / I.A. Zhukov, V.O. Humeniuk, I.Ie Altman. K.: NAU, p. 276. [in Ukrainian].

2. Zhuravlov A. V. (n. d.). Optymizatsiia ta rozvytok infrastruktury pidhotovky, konsultuvannia ta pidvyshchennia kvalifikatsii derzhavnykh sluzhbovtsiv za rakhunok vykorystannia suchasnykh pidkhodiv − khmarnykh tekhnolohii URL: http://www.academy.gov.ua/ej/ej11/ txts/ 10zavpht.pdf. [in Ukrainian].

3. Kobzev I. V. (2011). Internet tekhnolohii vedennia elektronnoho dokumentoobihu v orhanakh vnutrishnikh sprav. Zbirnyk naukovykh prats Kharkivskoho universytetu Povitrianykh Syl. Vyp. 1. p. 180–183. [in Ukrainian].

4. Komunikatsiini mozhlyvosti Intranet ta Ekstranet URL: https://docs.google.com/presentation /d/1SHkd3mHB300RZ0IuAZs_1p2ucMER37iLpASHwCaun6g/preview#slide=id.p. − Nazva z ekranu. [in Ukrainian].

5. Korolova Y. I. (n. d.). Perevahy ta nedoliky vykorystannia khmarnykh tekhnolohii pidpryiemstvamy Ukrainy URL: http://www.bsfa.edu.ua/files/konf2013/62.pdf. − Nazva z ekranu. [in Ukrainian].

6. Lytovchenko O.O. (2012). Pravove rehuliuvannia elektronnoho dokumentoobihu v Ukraini. Kremenchuk, p. 32. [in Ukrainian].

7. Pozhuiev V.I. (2009). Informatyzatsiia yak resurs rozvytku suchasnoho ukrainskoho suspilstva. Humanitarnyi visnyk Zaporizkoi derzhavnoi inzhenernoi akademii : Zbirnyk naukovykh prats. M-vo osvity i nauky Ukrainy, Zaporizka derzh. inzhen. akad. Zaporizhzhia, Vyp. 38. p. 4−12. [in Ukrainian].

8. Pozhuiev V. I. (2010). Rozvytok kontseptualnykh zasad informatyzatsii suchasnoho ukrainskoho suspilstva. Humanitarnyi visnyk Zaporizkoi derzhavnoi inzhenernoi akademii : [zb. nauk.pr.]. Zaporizhzhia : ZDIA. Vyp. 41. p. 4−17. [in Ukrainian].

9. Pro Kontseptsiiu Natsionalnoi prohramy informatyzatsii : zakon Ukrainy vid 04.02.1998 r. № 75/98-VR : URL: www.rada.gov.ua. [in Ukrainian].

10. Pro Natsionalnu prohramu informatyzatsii: zakon Ukrainy vid 4 liutoho 1998 roku № 74/98-VR. (1998). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. № 27−28. t. p. 181.

11. Riabenkyi V. M. (2009). Tsyfrova skhemotekhnika: navch. posibnyk. Lviv: «Novyi svit 2000», p. 736. [in Ukrainian].

12. Sablina M. A. (2014). Mozhlyvosti vykorystannia khmarnykh tekhnolohii v osvitnii ta sotsialnii sferakh. Osvitolohichnyi dyskurs. № 3(7). p.191−200. [in Ukrainian].

13. Tukalo S. M. (2012). Osoblyvosti avtomatyzatsii elektronnoho dokumentoobihu v naukovykh ustanovakh. Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia. 2012. №2 (28). p. 15. [in Ukrainian].

14. Khmarni tekhnolohii [Elektronnyi resurs]. (n. d.). Rezhym dostupu: http://j.parus.ua/ua/358. Nazva z ekranu. [in Ukrainian].

15. Chala O. V. (2010). Informatsiinyi prostir pidpryiemstva yak obiekt upravlinnia. Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti: zb. nauk. prats. Kharkiv : UkrDAZT. Vyp. 32. p. 249−251. [in Ukrainian].

16. Chto takoe Intranet [Elektronnyi resurs]. (n. d.). URL: http://www.intraoffice.ru/. Nazva z ekranu. [in Russian].

17. Mell, P. and Grance T. (2011). The NIST Definition of Cloud Computing. Recommendations of the National Institute of Standards and Technology. NIST URL: http://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/Legacy/SP/nistspecialpublication800145.pdf. [in English].

УДК 006.032-043.83:[930.251:002-028.63:351.862.22]

Добровольська Вікторія Василівна,
кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент,
докторант Національної академії керівних кадрів
культури і мистецтв

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ У СТВОРЕННІ ЦИФРОВОГО ФОНДУ ДОКУМЕНТАЦІЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

Мета дослідження. *Розглядається культурна політика в умовах мережевого простору та цифрових технологій, створення електронних ресурсів документації та об'єктів та суб'єктів культури, культурного і мистецького продукту та культурної спадщини, діяльність в галузі стандартизації електронної документації та електронних цифрових ресурсів.* ***Методологія дослідження*** *полягає в застосуванні системного підходу та інформаційно-аналітичного й культурологічного методу.* ***Наукова новизна***. *Розглянуто основні принципи культурної політики в умовах мережевого суспільства та цифрових технологій щодо збереження, дослідження та актуалізації національної культурної спадщини, її популяризації; забезпечення максимальної доступності культурних благ. Розглянуто стандарти, що регулюють створення електронних довідкових систем та цифрового ресурсу з урахуванням специфіки культурної галузі.* ***Висновки.*** *Сфера культури і мистецтва розглядається в умовах мережевого суспільства та цифрової культури. Таке розуміння культури в умовах мережевого суспільства надає можливості для створення єдиного культурного простору та аналізу розвитку культур та управління культурними процесами, особливо в період цифрових технологій, які візуалізують розвиток культури і мистецтва. Одним з найоптимальніших шляхів руху у напрямок європейських культурних досягнень в системі управління культурою є сприяння та розвиток мережевого культурного ресурсу в мережі Інтернет.*

Ключові слова: *культурна політика, мережеве суспільство, культурна спадщина, цифрові технології, культурний простір.*

© *Добровольська В.В.*